

живо прѣдставенъ. На много мѣста тия разкази не сж лишени и отъ духовитѣ хуморъ, свойственъ на селския шопски животъ, който рисува Е.-П. Елинъ-Пелинъ показва сръчностъ въ рисуването на своитѣ хора и една майсторска четка за рисуване при родата — проста и безискуствена, каквато е въ дѣйствителностъ. Цѣнатата на Е.-П. въ тия му разкази е, че той не върви подиръ никого въ тѣхъ, а излиза отъ себе си, отъ своя натюрелъ и пише тѣй, както е свойствено нему. А това е залогъ за успѣхъ при единъ талантивъ писателъ.

Прѣзъ изтеклата година освѣнъ написването нѣколко разкази, Ив. Кириловъ издаде и повѣстѣта „Чужди“ и драмата „Къмъ Иго“. Мотивътъ за повѣстѣта е взетъ изъ сѣврѣмения български животъ и използванъ доста удачно отъ автора, който съ тия си два труда иде да докаже, че е напусналъ пктищата на модернизма и неудалия му се символизъмъ. Въ „Чужди“ той съпоставя два характера — на мжжъ и жена, — които съвсѣмъ си не сходятъ: мжжътъ еснафлия, занятъ съ търговскитѣ си сдѣлки и твърдѣ непридиращъ се, а жена му — ламтяща за нѣщо повъзвишено, което и тя не знае точно какво е, чувствуваща се не за своя мжжъ. Въ драмата «Къмъ Иго» той е взелъ сюжетъ отъ врѣмето на царь Шишманъ, когато Муратъ иска сестра му Мара — или иначе ще прѣвземе и разруши Търново. Пиесата има голѣма прилика съ «Бориславъ». Има доста живъ диалогъ.

Пиеса написа прѣзъ тази година и Григоръ Лютаковъ — «Подъ облакъ», драма въ IV дѣйствия. Пиесата зема сюжета си изъ политическия животъ въ провинцията въ момента, когато е паднало едно правителство и идва друго. Авторътъ се е опиталъ, като Ибсена, да ни прѣдстави единъ български д-ръ Щокманъ. Драмата, обаче, има повече публицистиченъ тонъ. Драматични моменти има на нѣколко мѣста, но тѣ не сж доразвити до край, а отстъпятъ мѣсто на риториката. Самиятъ герой, единствено попълно обрисуванъ, е симпатиченъ типъ, но освѣнъ него около му се движатъ само . . . фигурки. Не може да се откаже, че драмата е написана на лекъ и живъ езикъ.

Добри Немировъ написа нѣколко разказа, пропити съ една тиха меланхолия, която винаги увлича у разказитѣ му. Ще отбѣлѣжа, че нему повече се удаватъ психологическитѣ разкази. Лекъ и увлекателенъ е разказа му «Смъртъ».

Интересни кжси очерки и разкази, придружени отъ духовитѣ хуморъ, написа Н. Шиваровъ. У него личи единъ прозиренъ погледъ и способностъ да долавя смѣшното. Нужно е да поразшири кръга, изъ който се движи. Би ималъ повече успѣхъ и неговиятъ хуморъ не би му измѣнилъ. ако той не му измѣни.

Втори томъ разкази прѣзъ изтеклата година издаде Ст. Руневски. Той не е лишенъ отъ наблюдателно око, — сжщо и отъ чувство за формата. Умѣрено-реалистическитѣ разкази се удаватъ